

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Sobichovej, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobca): **PENZIÓN, stavebné družstvo, so sídlom E. Beluša 6752/4, Piešťany, IČO: 36 224 057**, zastúpený ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská 32, Bratislava**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0610/99/2017 zo dňa 06.12.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 148/827^017-97 zo dňa 18. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/82/2017-97 zo dňa 18. apríla 2019 **zamieta**.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

1. Krajský súd v Trnave (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 14S/82/2017-97 zo dňa 18. apríla 2019 zamietol žalobou, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SK/0610/99/2017 zo dňa 06.12.2017, ktorým žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie tak, že znenie: „ podľa § 35 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o tepelnej energetike“) pokutu vo výške 16 500 Eur nahradil znením: „...podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov uložil pokutu vo výške 16 500 Eur, ostatná časť výroku vrátane uloženej sankcie zostala bez zmeny. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj (ďalej len „prvostupňový správny orgán“), rozhodnutím číslo ET/0108/02/2016-0 zo dňa 03.11.2017 uložil žalobcovi pokutu vo výške 16 500 Eur pre porušenie povinnosti:

podnikat' v tepelnej energetike len na základe povolenia a v súlade s povolením v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že nakoľko pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 1.3.2016, 10.3.2016, 28.9.2017 a 4.10.2017 bolo u účastníka konania PENZIÓN, stavebné družstvo. Mierová 83, Bratislava, na základe predložených dokladov preukázateľne zistené, že účastník konania nespadá pod ust. § 1 ods. 3 písm. a), b), c), d) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, teda v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla podľa § 2 písm. b) zák.č.657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, t. j. osobou ktorá vyrába teplo na účely jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa citovaného zákona, keďže vyrábal a rozvádzal teplo, pričom túto činnosť vykonával v rozpore s § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nakoľko v zmysle predmetného ustanovenia podnikat' v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením, pričom účastník konania uvedeným povolením v čase kontroly nedisponoval;

dodávateľa zabezpečiť 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto v zmysle § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 1.3.2016, 10.3.2016, 28.9.2017 a 4.10.2017 bolo u žalobcu preukázateľne zistené, že v období od 1.5.2012 do 12.6.2016 ako dodávateľ tepla t. j. osoba ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi v rozpore s § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nezabezpečuje 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto.

O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že v budove, v ktorej sa nachádza kotolňa, ktorej vlastníkom je žalobca, nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov a toto spoločenstvo nemohlo preto poveriť inú osobu rozpočítaním množstva vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom. Z uvedeného dôvodu nespĺňa žalobca podmienky uvedené v ustanovení § 1 ods. 3 písm. c) zákona o tepelnej energetike a žalobcu treba pokladať za výrobcu a dodávateľa tepla. Žalobca je vlastníkom nebytového priestoru č. ... vo vchode ... na prízemí polyfunkčného objektu ..., V nebytovom priestore je umiestnené zariadenie plynovej kotolne, ktoré slúži na výrobu a dodávku tepla pre správcu bytov a nebytových priestorov, Prvé správcovské družstvo, so sídlom v Piešťanoch a to na základe zmluvy o výrobe a dodávke tepla, ktorú uzatvoril žalobca s touto správcovskou spoločnosťou dňa 1.6.2012. V uvedenej zmluve v čl. II. označenom ako cena tepla je v ods. 2 uvedené, že na výrobu a dodávku tepla uvedené v bode 1 uvedeného článku predstavujú skutočné vynaložené náklady s prevádzkou výroby tepla po spotrebu plynu, spotrebu vody, spotrebu elektrickej energie, odpis nehnuteľností, odpis z technológie, náklady kotolníka, náklady na pravidelné zákonné revízne prehliadky technologických zariadení kotolne, poplatky za správu, poistenie, opravy technologických zariadení a iné náklady súvisiace s prevádzkou kotolní a daň z nehnuteľnosti a iné náklady súvisiace s prevádzkou kotolní. Z predložených

faktúr však jednoznačne vyplýva, že faktúry ktoré vystavil žalobca pre odberateľskú spoločnosť 1. správcovské družstvo sú okrem vyššie uvedených položiek spotreba plynu za príslušné obdobie fakturované aj ďalšie položky akými je obsluha kotolne, odpisové náklady ohľadne stavby, odpisové náklady ohľadne technológie, spotreba elektriny, prekontrolovanie komína, dymovodov, platby za služby nebytového priestoru, pravidelný servis plynových kotlov, daň z nehnuteľnosti, výmena zapaľovacej elektródy, výmena elektród na kotly K2, ZSE 3110007779, náklady na služby spojené s užívaním kotolne a magna - vyúčtovanie. Z vyššie uvedených dôvodov správny orgán dospel k záveru, že žalobca nespadá preto pod ustanovenie § 1 ods. 3 písm. a) zákona o tepelnej energetike, pretože výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla nie je pre jeho vlastné využitie, pretože žalobca vyrobené teplo predával na základe zmluvy o dodávke odbere tepla správcovi a teda nevyrábala teplo pre vlastné využitie. Krajský súd rovnako ako správne orgány vyhodnotil túto skutočnosť tak, že žalobca v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla podľa § 2 písm. b) zákona o tepelnej energetike, keďže vyrába teplo, ktoré zároveň dodáva konečnému odberateľovi. Správny súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že tento spadá pod ustanovenie § 1 ods. 3 písm. c), d) zákona o tepelnej energetike, teda nemožno ho považovať za výrobcu, ani dodávateľa tepla a to z dôvodu, že z vystavených faktúr ktoré vystavil žalobca 1. správcovskej spoločnosti je jednoznačné, že na týchto faktúrach sa nachádzajú položky, ktoré okrem položiek za nákup paliva a pod. žalobca vykonáva výrobu a rozvod tepla nielen za nákupnú cenu paliva, ale aj za ostatné náklady, ktoré boli vyššie spomenuté a ktoré správny orgán zdôvodnil ako náklady ktoré sú neprípustné nad rámec nevyhnutných nákladov. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca vyrábala a dodával teplo pre správcovskú spoločnosť, ktorá ho následne predávala konečným odberateľom, majiteľom bytových jednotiek v bytovom dome.

3. Krajský súd ďalej konštatoval, že vo vzťahu k priestupku, ktorého podstatou je skutočnosť, že žalobca porušil ust. § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike, pokiaľ bol žalobca jednoznačne výrobcom a dodávateľom tepla a to z dôvodov ktoré boli vyššie uvedené, bol povinný si overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto zabezpečiť v súlade s ust. § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. bez ohľadu na to, či došlo k postupnému odpredávaniu bytov a nebytových priestorov, keďže vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzatvorili žiadne spoločenstvo vlastníkov bytov a žalobca bol naďalej vlastníkom plynovej kotolne, ktorá slúžila na výrobu a dodávku tepla pre správcu bytov a nebytových priestorov 1. správcovské družstvo Piešťany.

4. Podľa názoru krajského súdu usmernenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky k ust. § 1 ods. 3 písm. d) a k § 2 písm. e) zák.č.657/2004 Z. z. nie sú aplikovateľné na prípad týkajúci sa žalobcu, keďže právny zástupca žalobcu pri zadávaní žiadosti o výklad neuviedol všetky dôležité skutočnosti ktoré vyplývajú z daného konkrétneho prípadu, teda neuviedol najmä tie skutočnosti, že medzi náklady ktoré si žalobca účtoval voči 1. správcovskej spoločnosti boli zahrnuté okrem nevyhnutných nákladov aj ďalšie náklady, ktoré nemožno považovať za náklady, ktoré sú nevyhnutné a tieto boli nad rámec výdavkov, ktoré mal žalobca s výrobou a dodávkou tepla poskytovateľovi tepla t. j. 1. správcovskej spoločnosti.

5. Krajský súd uviedol, že žalobca v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 nespadal pod ustanovenie § 1 ods. 3 písm. a) zákona č. 657/2004 Z. z., nakoľko vyrobené teplo predával na základe zmluvy o výrobe a dodávke a odbere tepla 1. správčovskému družstvu, čiže nevyrábalo teplo pre vlastné využitie. Tak isto podľa názoru krajského súdu nespĺňal podmienky uvedené v § 1 ods. 3 písm. b) cit. zák., nakoľko žalobca nebol a nie je subjektom verejnej správy, ani neziskovou organizáciou, rovnako nespadal pod ust. § 1 ods. 3 písm. c), keďže zdroj tepla, z ktorého bolo vyrábané teplo bol vo vlastníctve žalobcu, ktorý teplo predával správcovi a v dome nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov a nespĺňal ani podmienky ust. § 1 ods. 3 písm. d) citovaného zákona, nakoľko kontrolovaná organizácia t. j. žalobca do nákladov za výrobu a rozvod tepla zahrnul nielen nákupnú cenu paliva, ale aj všetky ostatné náklady. Keďže žalobca bol kvalifikovaný ako výrobca tepla, tento bez povolenia sa dopustil porušenia ust. § 25 ods. 2 písm. c) zák.č.657/2004 Z. z. a to tak, že v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 nezabezpečil ako dodávateľ overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto. Túto skutočnosť sám žalobca nijako nerozporoval, rozporoval len to, že takéto overenie nezabezpečil z dôvodu, že ho nemožno považovať za výrobcu a dodávateľa tepla.

6. Vzhľadom k vyššie uvedenému krajský súd žalobu zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

7. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, v ktorej uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že ho nemožno považovať za výrobcu ani dodávateľa tepla, a že činnosť vykonávaná žalobcom v posudzovanom období nemôže byť považovaná za podnikanie. Uviedol, že ako vlastník nebytového priestoru č. B 1.04 vo vchode Kazanská 1B na prízemí, kde sa nachádzajú zariadenia slúžiace na výrobu tepla - vybavenia kotolne, bol aj vlastníkom vybavenia kotolne a nakoľko tieto zariadenia sú určené na to, aby slúžili v prospech celého objektu, ktorý je naň napojený, žalobca nemal inú možnosť ako poskytovať úžitok zo svojho vlastníctva aj ostatným v zmysle § 1 ods. 3 písm. c/ zákona o tepelnej energetike aj napriek tomu, že nebolo zriadené spoločenstvo v bytovom dome. Podľa názoru žalobcu by bolo možné vec posúdiť analogicky z pohľadu, že sa nejedná o zriadené spoločenstvo vlastníkov, ale že správu bytového domu vykonáva správca, nakoľko zámer zákonodarcu zostáva zachovaný aj napriek tejto skutočnosti.

9. Podľa názoru sťažovateľa nakoľko žalobca nevykonával činnosti za účelom dosiahnutia zisku, ale len za účelom pokrytia nákladov na prevádzku kotolne v jeho vlastníctve, nemožno takúto skutočnosť považovať za podnikanie.

10. Sťažovateľ sa taktiež nestotožnil ani s názorom krajského súdu o tom, že bol kvalifikovaný ako výrobca tepla, a preto má okrem iného aj povinnosť podľa § 25 ods. 2 písm. c/ zákona o tepelnej energetike. Nakoľko žalobca nespĺňa zákonné definičné znaky výrobcu tepla, nemôže byť sankcionovaný ani za plnenie povinností, ktoré sa na výrobcu tepla vzťahujú.

11. Sťažovateľ vzhľadom k uvedenému navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 462 ods. 1 S. s. p. zrušil a a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný a uviedol, že žalobca v podanej kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by v predchádzajúcich rozhodnutiach a vyjadreniach správnych orgánov alebo v rozsudku krajského súdu neboli vyargumentované. Preto navrhol, aby Najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 2 S. s. p., preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Najvyšší súd SR rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) s tým, že deň, vyhlásenia rozhodnutia 20.02.2020 bol uverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S. s. p.).

15. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave, preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, *či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe* a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

19. Z pripojeného administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že Slovenská obchodná inšpekcia rozhodnutím č. ET/0108/02/2016 zo dňa 23.06.2016 uložila žalobcovi pokutu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona o tepelnej energetike vo výške 1 650 eur pre porušenie povinnosti dodávateľa zabezpečiť jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto v zmysle § 25 ods. 2 písm. c/ zákona o tepelnej energetike, nakoľko pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 01.03.2016 a 10.03.2016 bolo u dodávateľa PENZIÓN, stavebné družstvo, Mierová 83, Bratislava zistené, že účastník konania ako dodávateľ tepla, nepreukázal, že zabezpečil jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto. Správny orgán poukázal na to, že v zmysle § 2 písm. d/ zákona o tepelnej energetike je dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 citovaného zákona a ktorá dodáva teplo odberateľovi. Oznamovaciu povinnosť podľa § 11 citovaného zákona má pritom právnická osoba, ktorá vyrába teplo alebo vykonáva rozvod tepla podľa § 1 ods. 3 písm. b/ zákona o tepelnej energetike a fyzická osoba alebo právnická osoba, ktoré vykonávajú činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c/ a d/ zákona o tepelnej energetike, aj keď táto činnosť nie je predmetom podnikania podľa citovaného zákona. Podľa správneho orgánu účastník konania vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. d/ zákona o tepelnej energetike a je dodávateľom tepla, nakoľko dodáva teplo odberateľovi na základe „Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla“ zo dňa 01.02.2012, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.06.2012, pričom účastník konania v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona o tepelnej energetike oznámil Úradu pre reguláciu sieťových odvetví začiatok výkonu činnosti listom zo dňa 29.04.2012. Podľa prvostupňového správneho orgánu sú naplnené ustanovenia § 2 písm. a/ a písm. i/ zákona o tepelnej energetike a účastník konania je definovaný ako dodávateľ tepla, na ktorého sa vzťahuje okrem iného aj ustanovenie § 25 ods. 2 písm. c/ zákona o tepelnej energetike.

20. Žalovaný rozhodnutím č. SK/0434/99/2016 zo dňa 30.06.2017 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán nesprávne vymedzil postavenie účastníka konania len ako dodávateľa, nakoľko podľa predložených podkladov a zo skutočností známych správnomu orgánu z úradnej činnosti má odvolací orgán za preukázané, že účastník konania vystupuje v zmysle § 2 písm. b/ zákona o tepelnej energetike aj v pozícii výrobcu tepla. Ďalej uviedol, že z Faktúry č. 10450055 zo dňa 31.01.2015 vystavenej dodávateľom: PENZIÓN, stavebné družstvo pre odberateľa: 1. správcovské družstvo vyplýva skutočnosť, že účastník konania fakturoval odberateľovi aj ďalšie položky, nielen položky za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla podľa § 1 ods. 3 písm. d/ zákona o tepelnej energetike, ktoré sú vyňaté s pôsobnosťou tohto zákona, a ktoré sa nepovažujú za podnikanie. Prvostupňový správny orgán tieto skutočnosti nezobral do úvahy a nevysporiadal sa s nimi. Zároveň žalovaný poukázal na nedostatočne určitý a presný výrok prvostupňového rozhodnutia, nakoľko v ňom nie je uvedené, za aké kontrolované obdobie je účastník konania postihovaný, pričom uvedená skutočnosť nevyplýva ani z odôvodnenia rozhodnutia.

21. Slovenská obchodná inšpekcia rozhodnutím č. ET/0108/02/2016-0 zo dňa 03.11.2017 uložila žalobcovi pokutu vo výške 16 500 Eur pre porušenie povinnosti:

podnikateľ v tepelnej energetike len na základe povolenia a v súlade s povolením v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že nakoľko pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 1.3.2016, 10.3.2016, 28.9.2017 a 4.10.2017 bolo u účastníka konania PENZIÓN, stavebné družstvo, Mierová 83, Bratislava, na základe predložených dokladov preukázateľne zistené, že účastník konania nespadá pod ust. § 1 ods. 3 písm. a), b), c), d) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, teda v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla podľa § 2 písm. b) zák.č.657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, t. j. osobou ktorá vyrába teplo na účely jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa citovaného zákona, keďže vyrábal a rozvádzal teplo, pričom túto činnosť vykonával v rozpore s § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nakoľko v zmysle predmetného ustanovenia podnikateľ v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením, pričom účastník konania uvedeným povolením v čase kontroly nedisponoval;

dodávateľa zabezpečiť 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto v zmysle § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 1.3.2016, 10.3.2016, 28.9.2017 a 4.10.2017 bolo u žalobcu preukázateľne zistené, že v období od 1.5.2012 do 12.6.2016 ako dodávateľ tepla, t. j. osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla, alebo rozvod tepla, alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi v rozpore s § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nezabezpečuje 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto.

V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že vykonanou kontrolou bolo zistené, že žalobca nespadá pod ust. § 1 ods. 1 písm. a), b), c), d) zákona o tepelnej energetike, a teda v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla a zároveň bol aj dodávateľom tepla v zmysle § 2 písm. d) zákona o tepelnej energetike, podľa ktorého je dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla, alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi. Správny orgán ďalej poukázal na to, že v preambule zmluvy o výrobe, dodávky a odbere tepla bolo uvedené, že účastník konania t. j. žalobca je vlastníkom nebytového priestoru, ktorý slúži ako kotolňa, ktorá vyrába a dodáva teplo a zároveň aj vlastníkom zariadenia kotolne, ktorá slúži na výrobu a dodávku tepla. V predmetnej zmluve sa poskytovateľ (žalobca) zaväzuje vyrábať a dodávať teplo správcovi tepelnú energiu na ústredné kúrenie a TÚV. Teplo sa zaviazal dodávať cez rozvodné zariadenia do odberného miesta jednotlivých majiteľov bytov a nebytových priestorov. Správca bytového priestoru sa zaviazal dodávané teplo prevziať a zaplatiť zaň poskytovateľovi (žalobcovi) cenu v súlade s uzavretou zmluvou. Prvostupňový správny orgán ďalej uviedol, že tvrdenia žalobcu o tom, že sa naňho nevzťahuje povinnosť podľa § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike a to zabezpečiť 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto nebolo možné akceptovať, nakoľko žalobca si musí byť plne vedomý svojej povinnosti Úradu pre reguláciu sieťových odvetví oznámiť výkon činnosti výrobu tepla a rozvodu tepla, ktorý bude vykonávaný žalobcom v kotolni v bytovom komplexe ... Ako aj to, že výkon činnosti slúži pre dodávky tepla pre bytové jednotky nachádzajúce sa v tomto bytovom objekte a teplo bude účtované na základe účtovných dokladov na jeho výrobu, pričom účastník konania ku skutočným nákladom účtoval aj ďalšie

náklady súvisiace so zabezpečením správy a prevádzky kotolne. Prvostupňový správny orgán ďalej uviedol, že postupné odpredávanie jednotlivých bytov, resp. nebytových priestorov do roku 2015 ako aj kotolňa ako súkromné vlastníctvo, na ktoré poukazuje žalobca, nie je skutočnosťou ktorá by zbavovala žalobcu povinnosti dodržiavať zákonom stanovené podmienky týkajúce sa výrobcu tepla podnikat' v tepelnej energetike len na základe povolenia, ako aj dodávateľa, zabezpečiť si 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení v rozsahu stanovených zákonom. Ďalej prvostupňový správny orgán uviedol, že pokuta bola žalobcovi uložená s prihliadnutím na kontrolné zistenia a to na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

22. Žalovaný rozhodnutím č. SK70610/99/2017 zo dňa 06.12.2017, zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že znenie: „ podľa § 35 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov pokutu vo výške 16 500 Eur nahradil znením: „...podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov uložil pokutu vo výške 16 500 Eur, ostatná časť výroku vrátane uloženej sankcie zostala bez zmeny. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že k argumentácii účastníka konania týkajúcej sa platnosti výnimiek podľa § 1 ods. 3 písm. c) a d) zákona o tepelnej energetike, účastník konania nespadá pod ust. § 1 ods. 3 písm. c) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, v ktorej sa spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo ním poverená osoba rozpočíta množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe, nakoľko zdroj tepla bol vo vlastníctve účastníka konania t. j. žalobcu, ktorý teplo predával správcovi a v dome nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Účastník konania taktiež nespadá pod ust. § 1 ods. 3 písm. d) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa citovaného zákona nie je výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla, alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla, alebo za cenu nakupovaného tepla, nakoľko účastník konania do nákladov za výrobu a rozvod tepla zahŕňal nielen nákupnú cenu paliva, ale aj všetky ostatné náklady, ktoré boli uvedené v prvostupňovom rozhodnutí podrobne. Odvolací orgán v súvislosti s predloženými usmerneniami Ministerstva hospodárstva poukázal, že tieto argumentácie nie sú validné z dôvodu, že žiadosti o stanovisko neobsahovali opis predmetného skutkového stavu, pričom vyjadrenia Ministerstva hospodárstva platia vo všeobecnej rovine a najviac zo všetkého bolo podstatné, že Ministerstvo hospodárstva už vopred pracovalo s navrhnutou hypotézou

dožadujúce sa účastníka konania, teda s tým, že účastník konania vykonáva rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nákupného tepla, pričom ako bolo už uvedené vyššie, v tomto rozhodnutí účastník konania vykonával rozvod tepla nielen za nákupné ceny paliva a do tejto ceny si započítal aj ďalšie náklady. Podľa žalovaného zistený skutkový stav prvostupňovým správnym orgánom bol spoľahlivo zistený, pričom rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považuje za zákonné, bolo zmenené len v časti týkajúcej sa ustanovenia o uložení výšky pokuty, keď sa vypustilo ustanovenie § 35 ods. 1 písm. b) a zostalo len ustanovenie § 35 ods. 1 písm. a) zákona o tepelnej energetike.

23. Podľa § 1 ods. 3 písm. a), b), c), d) zákona o tepelnej energetike predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je

- a) výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre vlastné využitie,
- b) výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla vykonávané právnickými osobami, ktoré vznikli podľa osobitného predpisu, 1)
- c) výroba tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, v ktorej spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome la) alebo ním poverená osoba rozpočítava množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe,
- d) výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla.

24. Podľa § 2 písm. b) zákona o tepelnej energetike je výrobcom tepla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vyrába teplo na účel jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa tohto zákona.

25. Podľa § 2 písm. d) zákona o tepelnej energetike je dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi.

26. Podľa § 5 ods. 1 zákona o tepelnej energetike podnikateľ v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením.

27. Podľa § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike dodávateľ je povinný zabezpečiť jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto; overenie hospodárnosti prevádzky zariadenia na výrobu tepla, ktoré využíva tuhé alebo kvapalné fosílné palivá, zabezpečiť jedenkrát za dva roky; ak dôjde k podstatnej zmene technických parametrov, inštalovaného výkonu, skutočného odberu alebo organizácie prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto, je dodávateľ povinný zabezpečiť overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto najneskôr do 12 mesiacov od vykonanej zmeny.

28. Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona o tepelnej energetike inšpekcia uloží pokutu od 16 500 eur do 33 000 eur fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá podniká v tepelnej energetike bez povolenia alebo v rozpore s vydaným povolením alebo ktorá uskutoční výstavbu sústavy tepelných zariadení bez vydaného osvedčenia podľa § 12 ods. 1.

29. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 S. s. p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

30. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že žalobca bol kvalifikovaný ako výrobca tepla, a preto má okrem iného aj povinnosť podľa § 25 ods. 2 písm. c/ zákona o tepelnej energetike. Rovnako považuje za nesprávne posúdenie krajského súdu o tom, že žalobca nespĺňa požiadavky, ktoré má zákon o tepelnej energetike na mysli v § 1 ods. 3, teda negatívne vymedzenie čo nie je podnikaním podľa tohto zákona.

31. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak

zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

32. Najvyšší súd k podanej kasačnej sťažnosti sťažovateľa konštatuje, že pri aplikácii právnej normy - § 25 ods. 2 písm. c/ zákona o tepelnej energetike, keď krajský súd konštatoval, že žalobca bol jednoznačne výrobcom a dodávateľom tepla, a preto bol povinný jedenkrát za tri roky zabezpečiť overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto, nedošlo zo strany krajského súdu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Je nesporné, že sťažovateľ ako vlastník nebytového priestoru č. ..., kde sú umiestnené zariadenia plynovej kotolne, ktoré slúži na výrobu a dodávku tepla pre správcu bytov a nebytových priestorov, predával vyrobené teplo v kontrolovanom období na základe Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla zo dňa 01.06.2012 pre odberateľa - správcu bytov a nebytových priestorov - 1. správcovské družstvo, E. Belluša 4/6752, Piešťany. Uvedená skutočnosť vylučuje aplikáciu § 1 ods. 3 písm. a/ zákona o tepelnej energetike, nakoľko je nesporné, že sťažovateľ nevyrábala teplo iba pre vlastné využitie.

33. Nakoľko v uvedenom Polyfunkčnom objekte nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nie je možné aplikovať ani ustanovenie § 1 ods. 3 písm. c/ zákona o tepelnej energetike, rovnako ako nie je možné súhlasiť s argumentáciou sťažovateľa v kasačnej sťažnosti o tom, že vec je možné posúdiť analogicky z toho pohľadu, že sa nejedná o zriadené spoločenstvo vlastníkov, ale že správu bytového domu vykonáva správca, nakoľko zámer zákonodarcu zostane zachovaný aj napriek tejto skutočnosti. V tomto prípade absentuje splnenie zákonnej podmienky v § 1 ods. 3 písm. c/ zákona o tepelnej energetike, že spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo ním poverená osoba rozpočítava množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe. V tomto prípade je však výlučným vlastníkom centrálného zdroja tepla sťažovateľ, ktorý na základe Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla účtoval náklady spojené s prevádzkou a výrobou tepla odberateľovi - 1. správcovské družstvo.

34. Pokiaľ ide o posúdenie nemožno aplikácie ustanovenia § 1 ods. 3 písm. d/, aj v tomto

případe kasačný súd považuje právne posúdenie veci krajským súdom za správne, nakoľko z faktúr č. 10230073, č. 10340053 a č. 10450055, vystavených sťažovateľom pre odberateľa 1. správcovské družstvo, E. Belluša 4/6752, Piešťany, sú okrem položiek „Spotreba plynu“ za príslušné zúčtovacie obdobie fakturované aj položky:

- Obsluha kotolne,
- Odpisové náklady ...,
- Odpisové náklady ...,
- Spotreba elektriny,
- Prekontrolovanie komína, dymovodov,
- Platby za služby nebytového priestoru,
- Pravidelný servis plynových kotlov,
- Daň z nehnuteľnosti,
- Výmena zapaľovacej elektródy,
- Výmena elektród na kotly K2,
- ZSE 3110007779,
- Náklady na služby spojené s užívaním kotolne,
- Magna - vyúčtovanie.

Ustanovenie § 1 ods. 3 písm. d/ zákona o tepelnej energetike vyslovene uvádza, že predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla. Položky, ktoré si však sťažovateľ fakturoval od odberateľa 1. správcovské družstvo neumožňujú dospieť k inému názoru, ako tomu, že v prípade sťažovateľa došlo k výrobe a dodávke tepla za účelom podnikania, a nie pre vlastné využitie bez cieľa dosiahnutia zisku, ako namietal v priebehu konania. Ani usmernenia Ministerstva hospodárstva SR nie sú relevantnými pre vyvrátenie tejto skutočnosti, nakoľko sťažovateľ vo svojich žiadostiach o výklad ustanovení zákona o tepelnej energetike neposkytol ministerstvu všetky relevantné skutočnosti a informácie ako najmä to, že za výrobu a rozvod tepla fakturoval aj iné náklady nad rámec § 1 ods. 3 písm. d/ zákona o tepelnej energetike.

35. Z uvedeného je nepochybné, že žalovaný ako výrobca a dodávateľ tepla v zmysle § 2 písm. b/ a d/ zákona o tepelnej energetike sa dopustil porušenia ust. § 25 ods. 2 písm. c/ zákona o tepelnej energetike tak, že v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 nezabezpečil ako

dodávateľ overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto a bez povolenia podľa § 5 ods. 1 zákona o tepelnej energetike.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najvyšší súd námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

37. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu sťažovateľovi nepriznal podľa § 467 ods. 1 S. s. p. v spojení s § 167 S. s. p..

38. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 20. februára 2020

Mgr. Peter Meľicher, v. r.

predseda senátu

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.

členka senátu

JUDr. Erika Sobichová, v.r.

členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...